

sőt a felelős önvizsgálat, a közelmúlttal való kemény és nyílt szembenézés épp hogy érett írókat mutat. Ezzel magyarázható, hogy a kritika elismerése is egységes volt: nem csak az elmúlt év, hanem az utóbbi évek legfontosabb, legérdekesebb regényének érzik. A regény, főhősének tragikus vége ellenére a szocialista humánus apoteózis.

Három költő és három prózaíró — összesen hat kötetten — mindez egy tört része az 1976-os év román irodalmi termésnek. De úgy hisszük képviseli, mint rész — az egészséget, a mai román irodalom szintjét és további kibontakozásának útját.

DÁVID GYULA

IOAN ALEXANDRU

Fénylő fényesség

*Fénylő fényesség fényelő
Lilimerdőkől kelő.
Fénylő fényesség ezredévek
Odvából csordult drága mézed
Világokon túlról jövő
És soha meg nem pihenő
Örök hajnal véget nem érő
Fénylő fényesség fényességtől fénylő.*

*Ki téged vár szeret, szelid fény,
S reménykedik téged szeretvén
Hogy egyszercsak fénylő fényesség
Ránkvirradva lész a teljesség
Ki hittél hisz és jöttöd várja
Hárman jönnek el látására.*

*Fénylő fényesség fényelő
Lilimerdőkől kelő.*

*Mennyi éjszaka éjten éje
S világok hulltak feledésbe.
Virrasztásukra egyedül
A fények fénye tündököl.*

*Fénylő fényesség fényelő
Idegent idegenítő
Fénylő fényesség égi lép
Századokon át menedék:
Síró kitudott és kivert
Tebenned oltalomra lelt
Szomjas zarándok itala
Szállása voltál otthona.*

*Fénylő fényesség égi jó
Idegent földmagasztaló
Fénylő fényesség szent ige
Szállsz a kihunyt hold fölébe.*

Határtalan szerelem

*Ma éjszaka a házamat
Oly végtelen nagy bánat érte
Egy ifjú angyal hirtelen
Belehalt a büntelenségbe.*

*Olyan fehér s annyira szent
És olyannyira halhatatlan*

*Messzeség forró üdvözlését
Csodát tartok a karjaimban.*

*Íme a szeme. Szólna még
Rebbenő csillag nyughatatlan
Újra lenni és kelni kész
S ahogy kelne, mindjárt kilobban.*

*Mit kívánsz tőlem? Vigy! Vagyok
Időm betölteni útra készen
Mintsem e nehéz éjszaka
Soha immár véget ne érjen.*

Szüleim

*Ősz szüleimet látom menni most
Föl a szegényes kis erdélyi dombra
Mintha a hűnyó őszi ég alatt
Két földönjáró csillag gyalogolna*

*Apám vállán az új átalvető
Szentelt olaj van búza s gyertya benne
Halottak napján erdő közé tart
Hová az ősök vannak eltemetve*

*Bazsalikkal kezében anyám
Megy utána kendőkbe bugyoláltan
Bocskora deres tarlón nyiszorog
Mennyben a falu mint juh a gyapjában*

*Kék hideg csípi arcuk kiszedi
Anyácskám barna szeméből a könnyet
Föléjük ama biborszín galamb
A déli verőben glóriát lebegtet.*

Remetekolostor

Paul Gherasimnak

*Méhrajok és kutak veszik körül
Tisztásra csöppentve áll a kolostor
Apácahangot rezget a harang
Ha csillag bondul hozzá a magosból*

*Ikonosztáza szikkadt szentjei
A sárgult súlyos bükkök megborzongnak
Mikor egy-egy térdeplő remete
Estefelé deres fényt harmatozgat*

*Szűk ablakain éppenhogy befér
A messziről jött fényekből egy résnyi
A földre érve száluk elszakad
S a halál után újra kezdnek égni.*

Ősz

*Kövér a harmat holnapra itt a dér
A kuvikok is már rég elhallgattak
Ősz van s az égnek hasa domborul
Akár a terhes asszonyoknak*

*Senki semmit se kérdez már tovább
Jól tudjuk most az út hová vezethet
A hosszú árnyak elválnak ki-ki
Maga viszi a hátán a keresztet*

*Szajzik a víz a forrás elakad
A szók a szájban szorongva keringnek
Öröklétbe glóriásul a fej
És Kelet felé fordul a tekintet*

*Termést ringat toronyból a harang
Aranysárga nagy gyümölcsök gurulnak
S az éjszakai naphöz tapadón
A faluból a Mindenségbe hullnak*

*Mit is mondhatnék most neked fiam!
Legyen a béke zászlajára gondunk
Vedd a pajzsot és helyezd közibünk
Hogy az örömtől meg ne háborodjunk.*

Fa János

*Meghalt sirásó Fa János szegény
Nem is tudom honnan jött a falunkba
De a legszegényebb földre települt
És türelmesen izzadt rajta túrta.*

*Hátán hordta az erdőből a fát
S rakott magának kis emberi fészket
Keletre néző fehér ablakút
Szemöldökfáján ikon szentje vérzett*

*Egy nyárfaágy s a bundája azon
A sarokban meg barátságos kályha
Asztala fölé olajlámpa és
Kancsók akasztva föl a gerendára*

*A ház köré szőlőt is ültetett
Piros szőlőt és könnyörgött hogy nőne
S jött az egyik vasárnapi napon
Három jó ember ki hallott már felőle*

*Most kiterítve fekszik a padon
Arcán fényesség két szeme lezártan
Ég a lámpa lehúzza pillogat
És örökélet-illat van a házban.*

KÁNYÁDI SÁNDOR fordításai